

giften fastsat til 4.210 kr. årligt ved ren privat anvendelse. Ved blandet privat og erhvervs-mæssig anvendelse foreslås tillægsafgiften fastsat til det halve. Afgiften får kun virkning for nye biler, der registreres fra dagen efter fremsættelsen af forslaget, dvs. fra og med den 3. juni 1998.

Endvidere foreslås en generel forhøjelse af vægtafgiften for alle varebiler uanset anvendelse. For biler mellem 2 og 4 tons foreslås afgiften forhøjet med 1.000 kr. årligt.

Jeg kan i øvrigt henvisse til lovforslaget, nr. L 89.

Spm. nr. S 440

Til trafikministeren (18/5 98) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren oplyse, om en lodsejer kan anses for værende retsligt bekendtgjort i en ekspropriationssag, hvis lodsejeren har nægtet at modtage bekendtgørelse herom via anbefalet brev?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker at få udredet, om en lodsejer, der har nægtet at modtage bekendtgørelse i en ekspropriationssag via anbefalet brev, kan anses som værende retsligt bekendtgjort i den pågældende sag og som følge heraf efterfølgende har fortabt retten til at anke sin sag, fordi ankefristen dermed er udløbet i henhold til bekendtgørelsen.

Svar (2/6 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at ekspropriationslovgivningen ikke længere indeholder regler om, at en ekspropriationsbeslutning skal fremsendes til de berørte lodsejere ved anbefalet brev.

Bestemmelser om anbefalet brev udgik af ekspropriationslovgivningen i 1991.

Dengang lovene indeholdt krav om, at meddelelse om ekspropriationsbeslutninger skulle sendes ved anbefalet brev, var det almindeligt antaget, at kravet var opfyldt, når modtageren var blevet gjort bekendt med, at brevet er kommet frem til den pågældende.

Da det ikke har været formålet med lovændringerne i 1991 at hindre anvendelsen af anbefalede breve i disse sager, er det min opfattelse, at dette stadig må være gældende, hvis ekspropriationsmyndighederne vælger at benytte anbefalede breve.

Dette understøttes af en dom afsagt af Østre Landsret i 1971, hvor en lodsejer, uden at loven indeholdt krav herom, blev indkaldt til en åstedsforretning i forbindelse med en ekspropriation ved anbefalet brev, men nægtede at modtage brevet. Brevet blev efterfølgende fremsendt som almindeligt brev, som blev modtaget 6 dage før forretningens afholdelse, hvor lovens frist var 8 dage. Retten fastslog, at lodsejeren var lovligt indvarslet.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at en ekspropriationsbeslutning må anses for lovligt meddelt, når et anbefalet brev er blevet præsenteret for den pågældende lodsejer, eller lodsejeren har fået meddelelse om, at brevet ligger til afhentning på postkontoret, og at klagefrister mv. må regnes fra denne dato.

Jeg kan dog samtidig oplyse, at lovgivningen indeholder forskellige muligheder for, at en sag kan blive behandlet, selvom klagefristen er overskredet.

Hvis der er tale om en ekspropriation foretaget af de statslige ekspropriationskommissioner, kan trafikministeren, når der er særlig grund hertil, tillade, at erstatningsspørgsmålet kan indbringes for taksationskommissionen, selvom anken modtages efter klagefristens udløb. Er der tale om en kommunal ekspropriation, kan trafikministeren som klagemyndighed vedrørende selve ekspropriationen på tilsvarende måde give tilladelse til, at sagen behandles, selvom klagefristen er overskredet og for vidt angår erstatningsfastsættelsen, kan formanden for vedkommende overtaksationskommission give tilladelse til, at erstatningsspørgsmålet indbringes for overtaksationskommissionen efter ankefristens udløb.